

KATARRUS (5) *sb m*

katarrus (5), [**katar** a. katarrus].

ka- (4), ca- (1); -t- (4), -tt- (1); -rrus (3), -rus (1), -rrhus (1).

Oba a jasne.

sg *N* katarrus (3). ◇ *D* katarrusowi (1), [katarowi]. ◇ *A* katarrus (1). ◇ [pl *A* katarusy.]

Sł stp, Cn brak, XVI – XVIII w.

Nieżyt nosa, katar [catarrhus, fluxio seu distillatio ex naribus ac faucibus et palato – *nieżyt BartBydg; catarrhus, Latine destillatio – ryma Mącz 41a; catharrus – flus główny, sznupka Calep; ryma – catarrhus Cn*] (5) : *FalZioł* III 33a; *Ráno leżac nárzeka przewráca fie ięczy/ Ano mu fie łeb nádął Káttárus go męczy. RejWiz 15; RejZwierc 59v; iefli tho Catarrhus co z głowy [padáiąc piérśi obciąża/ tedy ná głowę ducie puścić Oczko 15; [Naśienie [babki] [...]. Ná rymy z fluxu/ kátárufy które cieka/ z głowy zftępując w który kolwiek członek UrzędowHerb 36b (Linde)].*

W charakterystycznych połączeniach: katarus męczy (2); stanowić katarrus.

Szereg: »katarrus, to jest nieżyt albo sapka« (1): Piłuły wczynione z Mirry [...] Są dobre naprzeciw katarrufowi [kátárowi SienHer 224a] to ieft niežitowi albo śapcze FalZioł III 28a.

Synonimy: cieczenie, »fluks główny«, nieżyt, ryma, sapka, sznupka.

AL